

ایڈیٹر و پبلشر عبدالغنی اکرم پرنٹنگ پریس ٹیبل باغ کونڈغان ہینک کرسا بیورڈ آفس 302 تھرڈ فلور یونیورسل پبلیکیشن فیر 1 جناح روڈ کونڈغان تالان کرے

11 جولائی 2026ء

نوشت آیتیا مکننگ ناگرگ

تینا بولی نعمت اسے، ولے انت پائنگے کہ ننا تینا بولی ۛ تینا تعلیم نا زبان جوڑ کنگتے، قبائلی، سیاسی، راجی و داکل آن ایڑ ترادی تپہ غانا کنڈ آن ہم داڑا انچ ۛ خیال داری اس مفتحہ ۛ۔ ہندا سوب ۛ کہ دا زبان ۛ خوا نوک آتا کیشتری ہمو قتا ۛ، ہرا کلک تینٹ نوشتہ کیرہ۔ و ہندا ہتیا ن ہم بھاز آک تینا جندا ننا نوشت آتے ہم خواپسہ۔ و ہماز کم ہندا ۛ بندغ اریہ، ہرا کلک براہوئی بولی ٹی ہیرہ خواننگ نا شوک تخرہ۔ بہیت و گپ اٹی ہم دا پنی کنگا نے، کہ دا بھاز بے ادب ۛ زبان اسے، وارد و ایلو دری بولی تا لوڑ آتا مکنگ اٹ دادے ”ادب دار“ جوڑ کنگ نا کوشت کنگتک۔ و ہندا کوشت آتیی براہوئی بولی ۛ ”اردو“ نا ”ادب“ نا دنگ اٹ انگ کن اونا اسلوب ۛ دوی کرسا تینا بولی ۛ نساخان رسینگ انگ ۛ۔ داکان ایڑ تر دا کہ ہرا بندغ آک دا بولی ٹی بڑ کو تعلیم دوی کرینو، اوکل ہم دا بابت غاوی ۛ، کہ او فتنے ایلوڑ باک ہرا خدر پنی کریر، اوخس براہوئی بولی او فتنے پن نا خوا بھ کنگتے۔ براہوئی بولی نا ثواب اٹ بھلا عہدہ غا تینا لوک آک ہم دادے ہمو خدر عزت و شرف تفسہ، ہرا خدر کہ تینا بولی کڑ کر۔ و اگہ واقیان دا زبان ۛ، یا داڑا تون گنڈو ادارہ غاتے فاندہ اس تننگ نا بہیت مریک، ہم

تواوکل تینے بھلن نکسا دادے فاندہ تننگ نا جاگہ نساخان نا کسر آشارہ۔ داہد اسکان ہم خنگ اٹ بس کہ بھلا عہدہ غا تینا لوک دا بندغ آک ایلو فتنے ہم پارت کرسا ہنار کہ براہوئی نوشتہ کنگت اٹ انت اس دو بریک، نم انگریزی ٹی اگہ نوشتہ کنگت کیرے تو بھلو فاندہ دوی بنگت کیک، ولدا دا ہم پائنگ کہ براہوئی زبان اٹ شینگ مکنگ اٹ ہمو خدر پن کنگت مکنگ، ہرا خس کہ بدر بولی تینا کاریم کنگت آن رسینگ۔ دامنگت کیک کہ براہوئی بولی ٹی مروک آنوشت آتا نوشنگار آک اوٹی چس ودی کنگت کتو، یا گڑا بہیت آتیی نا حق نا جوڈے تر بڑی تے او اور کرسا چس ہلنگ نا عادت آک دا زبان ۛ بے چس کرینو۔ حالت دادے کہ داڑے ایم فل و پی ایچ ڈیک دا خاطر آن کنگتہ کہ کس اس اگہ سرکاری ملازم ۛ تو او پندرا وڑی ودک، آسودیک دورہ، و عہدہ نا بھلنی ٹی مکنگ رسینگ۔ و پٹ و پول نا پن آکر وک آدا کاریمک مداری الماری نا شیخ جوڑ مریرہ، و اس اسکان سرمنگت کپسہ۔ داڑے شینگ مروک آ کتاب آتا حالت ہم داکان بدل اف، ولے دا ارے کہ اوکل پرننگت پراسس آن گدرینگس ولدا ہم منہ است خوانی کروک اسے نا مون آگدرینگہ، ولے ولدا ہم داڑا ن است جم مکنگ مکنگ۔ بایدے کہ کتاب آتے ہم لس بندغ اسکان سرکنگت نا بست و بند کنگتے۔ ولے ہم انگا سوچ دادے کہ دا کاریم ویریک۔

ڈغار کپ مفک

وحیدز ہیر

ملک اٹی ہرا خرابی اف کہ مکنگ اٹی اف، حرام خوری دے پدے و دنگ اٹی ۛ۔ دروغ تڑنگ رواج اس جوڑ منے، زنا کاری داخو دوانے کہ کوچو کوچی دانا بہیت مریک۔ مدرسہ و تعلیمی ادارہ غا تینا پنا تا عزت آک خوندی افس۔ معصوم کوک آتے خراب کنگتک و تڑنگ بنگت نا کہہ غاک ہر دوی آ خونک ۛ۔ منہ دے مست کوک نا کلی سائیل اٹی ملتان آن بروک ۛ کرائی ۛ ناخوت اسے نا مارتینا حتی آریزہ ۛ خراب کرے و اکان پد گٹو کرے کسے۔ دا انت مکنگ اٹی ۛ؟ و انتے مکنگ اٹی ۛ؟ داڑا ن کلنگن کہ دانا سوب انت ۛ؟ دا نا کل آن بھلا سوب بے تعلیم تربیت آورنا تا دوی بروک آ پوسن آتینا بولی ۛ۔ من دے ورتنا تا دوی مکنگ اٹی ۛ موبائل آتینی انٹرنیٹ نا آسرائی ہم ارے، چنا مارک

عزمناسے ناسوب جوڑ مرے۔ ہیرہ چنا ودی کنگت کرامت اس اف، چنا تا جوان تعلیم و تربیت کل آن بھلا کرامت ۛ۔ بے شک نن اگہ ایو تینا راج اٹی بھلو خرابی جنہ، یا کنگت کینہ کہ نا دوو رہیدہ غاک دا سکانے نا بندغ آتے بھلا خرابی تا مکمل تفسہ، ولے دانا انت گارٹی ۛ کہ منہ وخت آن پد انا سورتم نا ہڈ آتینی جاگہ کپ۔ اصل جوان انگا راج آک ہم ہندا وکھی ۛ۔ منہ وخت مست کریرہ۔ ولے اوکل ہم تینا راج اٹی ودی مروک آ خرابی تا دوان و بھنگ اٹی ۛ۔ انتے کہ اوکل داسہ بندگی سے اٹی گٹ مسنو کہ مون آکسرف۔ نن خواپہ کزن ہم دن ۛ بندگی سے ٹی گٹ مرین کسے ہم نے سنی بنگت کن کسر طے و سنے پدی بنگت کن۔ خدا نا پن تعلیم و تربیت ۛ سو گوبو، پدا او فتنے ہمو کینا لوبی ۛ اقبو ہراڑا ن واقعا زندہ آسرت مرے۔

کرن آتا متکن آسافر

اودخت اتا بے پایاں سمندرائی مون مستی بنگت اٹی ۛ۔ دے کلک نا اڑکا ۛ تین تون ندر کرسا مراد برع مزل اسے نا کنڈ آتارنگک ۛ۔ حالت و کینی سرچا آ فوجیک اونا یوزاٹ پدیرسہ چپانٹ خلصا کنگت ۛ۔ ولے اوسگ و چاشن پلو ۛ سو گوتو رہینے۔ و نا ترس و ہوش آتہو طوفان نا گڑوندو غضب آن ودی مروک آ سرچا چولی و بھلاشل نا نام آتینا مزل نا کرک اتا نیمہ غا بھاز نا لاڈاٹ تار خلنگتس۔ پدیرسہ جا جہد و کوشت و پندرا نام دری ناسوب آن اونا بنگت

تا کہ زندا نا چوٹی برچا سلے، او اسہ وار پدا دے تک ۛ سرمنگت نا اڑکا ٹی جھگل و لد آتا نام اٹ وخت اتا بے پایاں کرک آتون تد تار خلصا مستی روان مریک، دا بہیت پک ۛ کہ او دے اتا دے اس تو دے تک نا روشنائی اسکانی ضرور سر مرد۔ گواپتی..... ایو نا دا مرغن آ پڈ وڈو آ کرسا مسافر یعنی کتا وطن، کتا بہادر آ وطن سگ و جبرت نا وطن ضرور اسہ دے اس باسن آ دے ۛ سر مرد، اودے دوتی کرو سرچا چولی ودا طوفان تے لاہو کنگت کن مون مستی جو۔ دے تک نا نیمہ غا سفر برچا مرے۔

اخلاق نا طاقت

مولانا وحید الدین خان
مٹ: عنخو ارحیات
جوڑ کروک ۛ اسہ بھلو کینی سے سائیز مین پن مس۔ اوڑا ن مست ہرا بندغ دا جاگہ غا کاریم کریک، اودے دو واڑوہ سد رچی تنخواہ و ہن برکن ریل نا کرا ۛ ہم تننگ کہ۔ اجوانی پارے کہ ای مسہ ہزار رچی تنخواہ بلیوہ و پالی جہازانی سفر کیوہ۔ کارخانہ نا کالخواہ پارے دا تو بھاز زیات ۛ۔ خوش اخلاق مریک۔ اٹی دا کہ بھاز آک خوش اخلاقی ۛ تینا عادت جوڑ کیرہ و ہراست تون جوان انگا اخلاق اٹ پیش بریرہ، چا پے او ہرکس اس مرے۔ خوش اخلاقی نا اوکیوڑ آن ہم بندغ ۛ گڑا نا گڑا س فاندہ دوی مریک۔ ولے خوش اخلاقی نا ارٹی وڑا نا فاندہ غاک داخس وڈے کہ اوکل حساب ہم مکنگ

تینے، داڑے ہم مسٹر اجوانی اوڑا تون ایسا دک کرے۔ او نیازی ۛ پارے کہ ای ہوئل اسکان بنگت کن ٹیکس اس کرینت بی ہم کن تون او اور ہندا بیکسی ٹی بر ایسا نے نما اراغا رسنیوہ۔ نیازی تینا اراغا سڑس تو اجوانی نا پن و ہمو ہوئل نا ڈس و پت ۛ اوڑا ن زہرہ سے گڈ جیر انگا نیازی نا مسٹر اراغا بس ختا کہ اونا نہ لہنے۔ او پارے کہ سنے نا بنگت نا پک خراکو ہندا نوان بالی پٹ آنی کن سواری اس راہی کنگت کتون۔ داڑا ن نے تکلیف تو مرہ لم؟ تے پارے آخا کسے چچ ۛ تکلیف اس مٹنے، داڑا ن پدا مسٹر اجوانی نا سرجم حوال ۛ اوادے تے۔ دا بنگت تون اونا مسٹر متاثر مس۔ او یکدم ہمو ہوئل آیلینو کرے و اجوانی تون رابلہ کرسا اونا منمناواری ۛ ادا کرسا پارے کہ نا شام انا رخ تون ۛ۔ مسٹر اجوانی شام انا رخ نا وخت آہمو اے زابلول ڈاکٹر دارو اوت بندغش پن کرینس کہ مخلوق اونا بارواٹ سوچنگ ۛ ہم الاکس۔ مسٹر اجوانی تینا سفر کن رادہ س۔ بالی جہازاٹ اوڑا تون او اراغی سیٹ آسہ پیر ۛ زابلول اس تو لوک کس۔ کسرات دن کس کہ ہندا جیر انگا زابلول ۛ جگہ ہرنے و جگہ تون بلغم ہم بسکہ، داڑا ن زابلول بھاز فریشا ن مس۔ مسٹر اجوانی تینا اخلاقی عادت نارواٹ ہمو زابلول تون عنخو اری کرسا تینا رومال ۛ اونا باغا تو ریکہ پدا رومال ۛ دریکہ غسل خانہ ٹی سلاک۔ نیازی اجوانی نا دا عمل آن بھاز اثر ہلک۔ دا نیازی ۛ ہم ہمو بگت چوٹی کس ہراک کہ اجوانی بنگت کس۔ بالی جہاز وخت اس اوڑے سرس و نیازی پیش مکنگ تون داخنگ تون فریشا ن مس کہ اودے اراغا دنگ کن کس

عمر فیاض

کنڈ آرادہ مس۔ ولے وا تم لاچ نا دکان اٹ چچ ۛ کبوتی اس مٹو۔ ہر دوسر دکان تینا نت خلنگت نا جاگہ ہم مٹو۔ دافقاری آسرفریب، نزورو ہیر ۛ بندغ اس اسد جگ اسے ٹی تو لوک ننگ۔ جگ اتا ہم حالت دا کہ ہرا وخت آدے تک تنگک دا غریب حیران مسکہ ہراڑے تینے سنے ٹی جاگہ کیوہ۔ ہر کنڈ آن جگ تنگ تنگ کس۔ کوک ۛ تو ارا سنے ٹی پاریکہ ”ہلیم آک جو داڑے علم عمل تون رسینگت“۔ ولے چکس تو داخس وخت الوکہ اسہ اراو نا تو ارا خف تو رے۔ دے پدے اونا حالت بدتر مرسا کریک۔ ہندا ن لگا کہ اومندے انا مہمان ۛ۔ لنگڑی اودے دے پدے آن خلصا کریک۔ داڑا ن چپ لاچ و لیلای عزت بھاز ہیر کریر۔ دے پدے

کسہ سنہری بازار نا
آن اوکل کا نڈا مرسا بہارہ۔ اوفتے اولیاد آتینا ہر تو کہ۔ مچے بازار نا اسہ کنڈ آسٹ اس کوک خلنگتہ ہو ایمان اقبو بے ایمانی مفت بلبو۔ اوڑا ہم رش زیات کس۔ خلقت چکو چکو گڑا کن تینا ایمان ۛ تنگک، دا خواجہ غا تینی ڈاکٹر، ملا، استاد ہروڑا نا بندغ آک اوڑوہ نگرہ۔ رہی آتے اسہ لاچار مسکین اس کہ گڈر تے تار تار کس، جاگہ اس آگڑی خلوک تو جاگہ اس ہندا ن پاش جون تون تو ارا خلصا کریک، اونا تو ارا ہم کلک بیٹی اونا با غان پیش تما کہ، کچو ایلک دن کچو۔ مچے انتے تینے دن تباہ کنگت اے۔ مچے مستی اسہ اسکول ننگ۔ اونا چوکیدار ٹٹ اس کس، تینا بھلا ن تینا کس اقبوئی خباثت شپ کس۔ ہر ا نظر اسے ٹی ہرا کہ دن چاکہ او وارہ اس پلاک، بس اسٹ تا کتا دوی برے۔ کوک آک اوڑا کدی اٹ ہرا ہنسا کریرہ۔ ولے اوخن غپ

دریاب نا باگل

روہوی آگورچ کسے لونی تنسو۔ سمندرا تہتر و اٹ بلکن بھلا چینی تے گوازی کرینت۔ ای طوفانی آلوڑ دنا تون ندر کر کش ودا مان، ودرگ و لد، او تون دوپ دو مسنت۔ آہر و گورچ ۛ کنا طاقت نا بھاز جہاز ساء۔ ای طوفان تا پلوڑ اٹ کشی بھلوک آتے دا زوراک آچولی نا چلوہا ہم منزل آتیا راہی روان خناٹ۔ مون مستی ہر وک آتر پی پندرا انسان نا گروٹک آخن تھون او اور سوگی آ است آتے ہم بھاز جوک اٹ خناٹ، دن انگا اٹساک تہار و طوفان آتیا ن

داکل چولی و نوکاپ آتے اسہ جہمروٹی ۛ۔ داکان بیدس سگ و سینہ ۛ، جبرت و جاشن ۛ پوسکن بہادر انقلابی آ انسان نا جم جنگی شیر تے پور مروٹی ۛ۔ ای چولی و کب و زندا نا پد رندا ٹی اٹ۔ ہندا سوب آن آجوا انسان جہد و جہو تا جنگی ۛ ہیر خلیک۔ مش و میدان، دریاب و سمندر تہو و ہراست..... داکل خواری کش آ انسان آ بھلا بنگ انا، جنگی آ شیر تے خلیہ۔ انسان نا جہد کوشت، جز و سوگو، ہمت و جبرت، زندا نا سخت کل آن بھلا جینا باگل ۛ۔ ای ہندا باگل ۛ مدام زندہ و بڈا ہرا تنخواہ۔

